

KISA KISA

Kemancı Ayla Erduran'a
'Altın Madalya' sevinci

SEVDA-Cenap And Müzik Vakfının '19'uncu Vakıf Onur Ödülü Altın Madalyası', Devlet Sanatçısı Ayla Erduran'a törenle verildi. Milli Eğitim Bakanlığı Şura Salonu'nda düzenlenen törene, Cumhurbaşkanı Ahmet Necdet Sezer ve eşi Semra Sezer, Danıştay Başkanı Sumru Çörtöğlü, Cumhurbaşkanlığı Genel Sekreteri Kemal Nehrozoğlu, Ankara Valisi Kemal Önal, milletvekilleri ve eski bakanların aralarında bulunduğu davetli topluluğu katıldı. Sevdâ-Cenap And Müzik Vakfı Başkan Vekili Ali Başman, Vakıf Yönetim Kurulu'nun yaptığı değerlendirmeyle, Erduran'a '50 yıl süre ile gerek Türkiye'de gerekse yurt dışındaki konserleri, İsviçre ve Türkiye'de keman eğitimine katkıları' dolayısıyla bu ödülün verilmesinin oy birliğiyle kararlaştırıldığını ifade etti. Törenin ardından, Keman Sanatçısı Ayla Erduran, piyano sanatçısı Birsen Ulucan ile Fritz Kreisler'in 'Liebeslied' adlı eserini seslendirdi. Bu eserin ardından salondakilerin alkışları üzerine Erduran ve Ulucan, Brahms'ın bir eserini de çaldı. **AA**

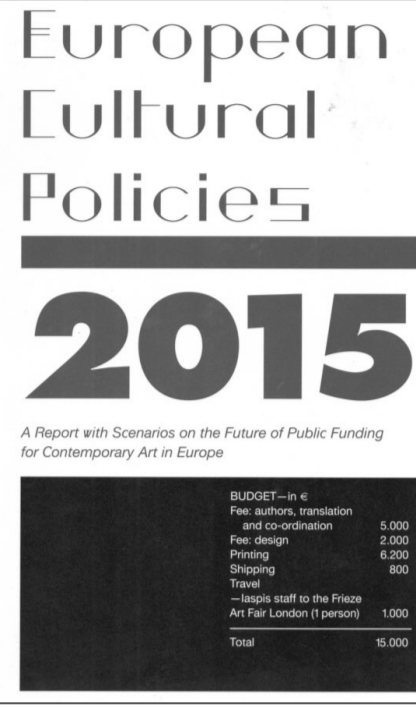
Cazın Lazcayla izdivacı,
Sâlâ albümünü doğurdu

SANATÇI Mircan'ın yaptığı Laz müziğinin caz türüyle birlikteliğinden doğan 'Sâlâ' adlı albüm, UCM etiketiyle yayımlandı. Laz ve Gürcü kökenli sanatçı, 'Bizim Ninniler' ve 'Kül' adlı albümleri ile de tanınıyor. Sözlerinin çoğu ve bestelerinin tamamı sanatçıya ait olan albüm müzikal anlamda üst seviyede bir dil taşıyor. 'Sâlâ' da sanatçının yanı sıra, Özdemir Asaf, Edgar Allen Poe, Tennyson ve Metin Eloğlu'nun da dizeleri var. Uncatalogued Music Production (UCM) tarafından yayınlanan albümde toplam 10 parça bulunuyor. İlk Megrele (Lazca) caz parçaları kapsayan albümde İngilizce, Türkçe ve Megrele (Lazca) parçalar yorumlayan sanatçının sunduğu, şair Metin Eloğlu'nun 'Kalıncacık dizeleri ise Türkiye'ye kazandı' ve Uğur Işık (çello) gibi sanatçıların da destek verdiği 'Sâlâ' albümünün bir özelliği ise, albümdeki görsellerde güncel sanatın tanınmış ressamı Arzu Başaran'ın, grafik tasarımcı Neil Jenkins'in imzalarının bulunuyor olması. Bilgi için internet: www.ucmproduction.com **Birgün**

Hey edebiyatseverler!
Öykü Gazetesi geliyor

'TÜRKİYE'nin ilk öykü gazetesi Kül Öykü, 1 Ocak 2007'de gazete bayirlerinde olacak. Kitabevlerinden de edinilebilecek olan Kül Öykü Gazetesi, öykü türünün gelişmesi için atılan etkili adımlardan birini oluşturuyor. Çalışmayla ilgili olarak hazırlanan tanıtım duyurusunda gazete, 'amcaların teyzelerin, terzilerin marangozların, yediden yetmiş herkesin keyifle okuyacağı bir gazete olacak.' ifadesi ile kamuoyuna duyuruluyor. Bilal Kölbükün genel yayın yönetmenliğini yaptığı Kül Öykü Gazetesi, Türkiye ve dünyadaki bütün öykücülerin katkılarına açık. Bilgi için internet: www.kulyayin.com **Birgün**

2010'a doğru, 2015'ten önce

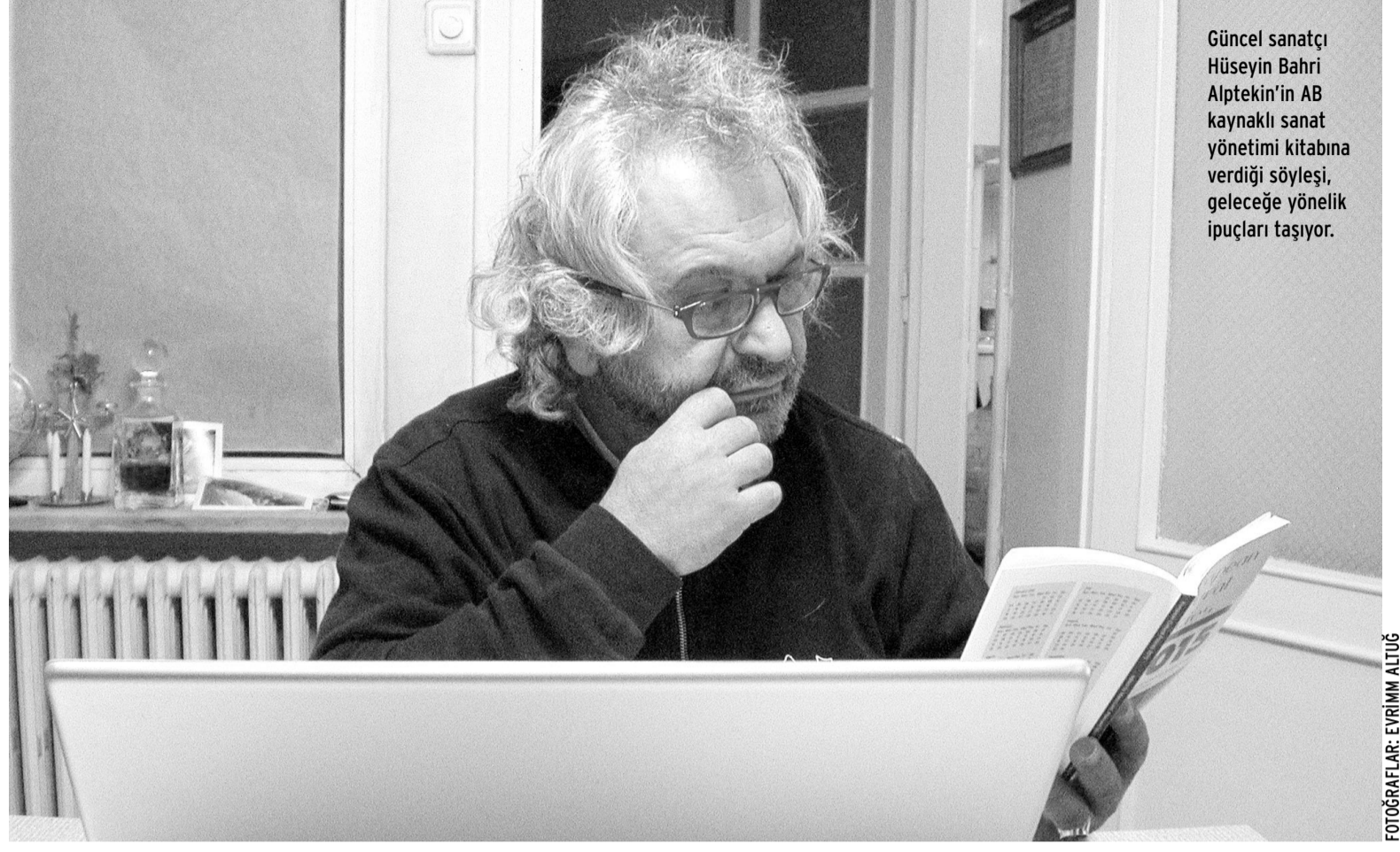

Türkiye'nin Avrupa Birliği'ne (AB) giriş (ya da AB'ye giriş) bir tren gibi bekleyiş sürecinde, 'Culture 2000' Eğitim ve Kültür fonu desteğiyle, ufak bir kitapçık yayımlandı. İki ay önce, 20 ve 24 Ekim 2005 tarihleri arasında İngiltere'de düzenlenen Frieze Uluslararası Sanat Fuarı'nda dağıtılan 10 bin tirajlı bu kitapçık, İstanbul'un 2010 yılında Macaristan'ın Pecs ve Almanya'nın Essen kentleri ile birlikte, Avrupa Kültür Başkenti seçilmesi açısından da önemli bir başlıkla sunulmuştu: 'Avrupa Kültür Politikaları: 2015' başlıklı bu küçük kitabın konusu, 'Avrupa güncel sanatında geleceğin kamusal fonları üzerine senaryoları dair bir rapor' başlığı ile ifade ediliyordu. Kitapta, Avrupa'daki Glasgow, Oslo ve Hamburg gibi kentlerden seçilmiş kültür profesyonellerinin görüş ve önerileri bulunurken, Maria Lind ile Raimund Minichbauer'in editörlüğünü yaptıkları bu çalışmada bir de Türkiye'ye sanatçıyla, Hüseyin Bahri Alptekin ile elektronik posta söyleşisi yapıldı. Bugün, gerek 2010, gerekse AB eşliğinden geçerken, bu ilginç söyleşinin ilk bölümünü okurların ilgisine sunuyoruz. (*)

» R. Minichbauer: Devletin kültürel politikalarından başlamak istiyorum. Türkiye'de 2015 yılına dek ulusal ve yerel düzeyde genel olarak sanatta ve özdele görsel sanat alanında ne tür değişimler bizi bekliyor? Bunlar Türkiye'deki bölgesel farklılıklarla nasıl ilişkilenecek?

Alptekin: Devletin kültür politikaları ile ilgili herşeyi, isterseniz şimdilik bir tarafa bırakalım. Hiçbir dönemde çağdaş sanata ve özellikle görsel sanata pek itimam gösterilmedi. Bu da bölgesel farklılıklara ilişkin politikaları da kapsayan teknelci devletçi gelenekten, yönetimin iktidar stratejilerinden kaynaklı aslında. Devlet ülkeyi temsil etmeye uygun olduğunu düşündüğü sanatçıları çalışır; modernist ve konvansiyonel geleneği izleyen "güzel sanat" ve "modern sanat" yapan akademisyenlerle, devlet güdümlü heykeltıraşlar ve ressamlarla çalışır.

Buna mukabil, bazı iki taraflı uluslar arası projeler de devletten destek görebiliyor. Ancak bırakın diğer bölgeleri, İstanbul ve Ankara'daki sanat ortamları dahi tam anlamıyla desteklenmiyor. Devletin kültür ve sanat politikalarına yakın duran bazı sanatçılar za-

Güncel sanatçı Hüseyin Bahri Alptekin'in AB kaynaklı sanat yönetimi kitabına verdiği söyleşi, geleceğe yönelik ipuçları taşıyor.

FOTOGRAFİAR: EYRİM ALTUĞ

ten bir nevi destek altında olabiliyorlar, fakat bu da başka bir 'ontolojik' sorun ve 'macrama'den konuşmuyoruz, öyle değil mi?

» R. M: Şu an sanat ortamlarını destekleyen özel ve tüzel sponsorların etkisi ne durumda ve gelecekte nasıl bir gelişme beklenebilir?

Türkiye'de şu an sponsorlukta bir dereceye kadar kayda değer gelişmeler var, fakat hala oldukça az diyebiliriz. Verilen destekler de 'koşullu' veriliyor. Ayrıca bu destekler çok öznel, keyfi, her an değişebilir bir yapıya sahip olup faydacı ve rastgele kararlarla veriliyor. Zira destekler verilirken de çekilirken de ortaya bir gerekçe konuluyor. Velhasıl, bir sponsorluk politikası ve etiğinden bahsetmek mümkün değil.

Gelecekte ise bu konuda neler olacağını asla tam olarak kestiremeyiz. Ekonomik bir kriz olursa kültürel krize yol açıyor, o da sosyal kriz ve paranoyaya dönüşüyor ve bu durumda bizim de sanatı tamamen unutmamız gerekiyor. Ekonomik krizle birlikte sanata olan destek ağırından almaya başlanıyor, sanat 'kaybetmenin sempotomu'na dönüşüp sanata yönelik bir düşmanlık psikolojisi zuhur ediyor.

Medya ise, genellikle sponsorların çıkarlarına binaen sanatı destekler. "Küreselleşme" bize has kapalı, içe dönük ve temelde feodal bir kültüre koşut olarak şekilleniyor. Zenginler zenginleri destekliyor, yoksullar ise pragmatik...

Özel ve tüzel destekçiler çok hızlı olmasa da çağdaş sanatın küresel, uluslar arası ve

ideolojik paradigmalara ve bunların kültürel politikaları ve Avrupa Birliği politikalarıyla nasıl ilişkileneceğine dair yeni yeni farkındalıklar geliştirmeye başladılar.

Sanatın medyada bir iletişim aracı olarak yükselen gücü fark edilmeye başlandı. Bu bir paradoksal durum fakat gelecek için ümit verici bir işaret de aslında.

Diğer yandan, küresel kapitalizm çağdaş sanatın en iyi temsil ettiği alt kültürler, pop kültürlerine ve kent hayatının diğer marjinal yönlerine göre hareket etmeye, onlara nüfuz etmeye de çalışıyor. Bu anlamda, sponsorluk müessesesi hem zeki hem de fırsatçı olup sanata gelecekte daha çok destek olabileceklerini inanıyor. Bu onların çıkarına...

» M: Türkiye uluslararası sanat alanında artık kurumsallaşan İstanbul Bienali ile anılıyor. Önümüzdeki yıllarda bu konunun nasıl bir seyir alacağını düşünüyorsunuz?

Türkiye'nin uluslararası sanat ortamında İstanbul Bienali'yle anılır olması doğru sayılabilir. İstanbul Bienali'nin doruğu ise 1992 Bienali'yd. Bienal İstanbul'a hatta Balkanlar, Rusya, Güneydoğu Avrupa vs'ye uzanan uluslararası ilgileri de çekim alanına katarak şekillendi. '92'yi takip eden bienaller yabancı küratörlerin ve uluslar arası sanatçıların katılımıyla, İstanbul'un egzotik ambiyansı ile beraber yeni sanatçıların ortaya çıkmasında büyük bir rol oynamaya başladı ve İstanbul uluslararası dikkatlerin odağına yerleşti.

Yapısı ne olursa olsun İstanbul Bienali, onun gibi geleneksel uluslararası perspek-

tifle düzenlenen İstanbul Film, Müzik, Caz ve Tiyatro festivalleriyle (kamu fonları ve özel sponsorlarla desteklenen İstanbul Kültür ve Sanat Vakfı (IKSV) tarafından düzenleniyor) birlikte en önemli uluslar arası sanat kurumlarından biri durumunda.

Peki nedir uluslar arası geleneksel bakış açısı? Son on yıldır IKSV'nin düzenlediklerinin dışında da müzik ve film festivallerinde bir artış var. P4L ve Platform Çağdaş Sanat Merkezi çağdaş görsel sanat alanında beş yılda önemli kurumlar haline geldi. Platform Çağdaş Sanat Merkezi uluslar arası sanat, arşiv ve misafir sanatçı merkezi olarak tanınıyor. 2000'den bu yana herhangi bir mali desteğe sahip olmaksızın bireysel çabalar veya arkadaş dayanışmalarıyla gerçekleştirilen bazı kolektif projeler, marjinal ağlar, kendinden sanatçı inisiyatifleri oluşmaya başladı. Bazıları sürekli maddi destek yokluğundan (eşten dosttan kira ve masraf toplayarak çalışıyorlardı), bazıları motivasyon ve enerji kaybindan ya çöküp göçtüler, ya da kendilerini daha güçlü, şatafatlı iletişim ağları içinde işbirliğine giderek devam etmeyi tercih ettiler.

Her şeyden önce Bienal'in uluslararası alanda yarattığı atmosfer ve ambiyans, alternatif sanatçı yapılanmalarının, paralel etkinliklerin ve sanatçı birliklerinin oluşumuyla da, üretim ve yayınların ortaya çıkışını kamçılıdı.

Bu arada, ne yazık ki 2000 yılında kuruluşuna ön ayak olduğum, İstanbul'da 'Loft', uluslararası 'Sea Elephant Travel Agency' diye anılan sanatçı kolektifi, mali zorluklar ve yerel sorun ve çatışmalar nedeniyle 2004'de sona erdi. Bu proje bazı uluslar arası projelerle işbirliği içinde zaman zaman devam etmekte. (Devam edecek.)

* Çeviri ve redaksiyon: Zehra Ayman - H.B.Alptekin

Tabanlıoğlu'nun 'Kanyon'una,
'Architectural Review' ödülü

TABANOĞLU-Jerde-Arup ortaklığı ile tasarlanan ve Eczacıbaşı ile İş GYO tarafından gerçekleştirilen Kanyon projesi, Mimarlık Oscarları adıyla anılan Cityscape 2006 Architectural Review Mimarlık Ödülleri yarışmasında Büyük Ödül'ün sahibi oldu. "Çok Amaçlı Projeler" dalında Kanyon ile ödül alan Tabanlıoğlu Mimarlık, geçen yıl da Galataport ve İstanbul Modern projeleriyle yarışmanın iki büyük

ödülünü kazanmıştı. Dubai Cityscape Uluslararası Gayrimenkul Yatırım ve Gelişim Fuarı kapsamında gerçekleştirilen yarışmanın jürisinde, The Architectural Review dergisi editörü Paul Finch, İngiliz Kraliyet Mimarlar Enstitüsü Başkanı Jack Pringle, Sharjah Amerikan Üniversitesi Dekanı Dr. Fathi Rifki, dünyada büyük mimari ve kentsel tasarım başarıları ile tanınan Malezya'lı mimar Ken Yeang ve İsviçre'de Aga Khan mimarlık ödülleri Genel Sekreteri Dr. Suha Özkan yer aldı. Yarışmanın ödülleri, 4 Aralık akşamı 700 davetlinin katıldığı törenle dağıtıldı. Kanyon, en son International Herald Tribune Gazetesi'ne haber oldu.

İstanbul'un gelişen tüketim alışkanlığını konu alan haberde, Kanyon'un, ileri mimarisiyle 21. yüzyılda Türkiye'ye yeni bir anlayış getirdiği ve değişimin eşliğinde bulunan İstanbul için çekici bir güç haline geldiği ifade edildi. Kanyon'un, mimari yapısından da bahseden haberde, açık bölümleri, konutları, bahçeleri, restoranları, her yaşa hitap eden mağaza anlayışı ve orta kısmında yer alan kubbe şeklindeki yapının farklı bir atmosfer oluşturduğu belirtildi. International Herald Tribune tarafından 6-8 Aralık tarihleri arasında İstanbul'da gerçekleştirilecek Luxury Conference'ın katılımcıları da konferansın son gününü Kanyon'u ziyaret etmek üzere İstanbul'a geldi. **Birgün**

Şair Margulies'in Ortaçgil güzellemesi

SAAT Farkı adlı kitabıyla 2002 yılında Yunus Nadi Şiir Ödülü'nü kazanmış olan Şair Roni Margulies'in son dönem dizelerini bir araya getiren "TK1980" adlı yedinci şiir kitabı, Yapı Kredi Kültür Sanat Yayıncılık tarafından okurların ilgisine sunuldu. Margulies'in şiirleri arasında, müzisyen ve besteci Bülent Ortaçgil'e dair gözlem ve duyguların da kaleme alındığı, 'Gecelerin Gündüzü' isimli bir çalışma da bulunuyor. **Birgün**

Theolonius Monk'un hareketi,
caz beşlisi 'Spin'e hayat verdi

TÜRKİYE cazında varlık gösteren yeni nesil beş genç caz sanatçısı, potansiyellerini 'Spin' adlı grup altında bir araya getirdi. Aura Records etiketiyle yayımlanan albüm, 'İlk' başlığını taşıırken, esere gitarada Sıtkı Sırtanadolu, piyanoda Selim Benba, saksofonda Yahya Dai, kontrbasta Erdal Akyol ve davulda Ferit Odman katkıda bulunuyor. Topluluğun adı, ünlü ABD'li caz ustası Theolonius Monk'un meşhur bir hareketinden, konserlerinde müzik yükseldiği zamanlarda kalkıp adeta huşu içinde kendi tarafında dönmesinden kaynaklanıyor.

Topluluk, yakın geçmişte bir Theolonius Monk bestesini prova niteliğinde icra ettiği sırada, Selim Benba'nın bu hareketi yapması ile, bugünkü adını alabilmiş. Kayıtları geçen mayıs ayında, İstanbul Teknik Üniversitesi MİAM stüdyosunda yapılan albümdeki sekiz bestenin altısı Sıtkı Sırtanadolu, biri Selim Benba imzasını taşıyor, bir parça da iki müzisyenin ortak çalışması. Albümde 'As You Wish', 'I'll Be There Tomorrow', 'Shining on You' ile, 17 Ağustos depremi üzerine bestelenen 'Fay Hattı' gibi çalışmalar da bulunuyor. Tel: 0212 292 94 45 **Birgün**